

VIJGEBLAD

Waarom?!

o, je beoelst.

So What?!

redactie

leo enzlin
adje erkelens
peter verhees

kopij

postbus 1490
3000 bl rotterdam
of bij één van de redactieleden

het vijgeblad is een uitgave van apollo

apollo is een vereniging van homoseksuele
meiden en jongens en draagt zorg voor opvang,
bewustwording, aktie en amusement

leden van apollo ontvangen
gratis het vijgeblad
niet-leden kunnen een abonnement nemen door
f 25,= te storten op gironummer 333.59.19
t.n.v. apollo te rotterdam

Porno

temaavond: Dirk Smitsstraat 76
7 oktober

Ik denk dat 16 of 17 was toen ik mijn eerste pornoboekje kocht. Uit school, met kloppend hart naar de boekwinkel waar ze ook porno verkochten. Ik keek wat boekjes in, raakte opgewonden en nam de stap een boekje te kopen.

"Nu weet die man dat ik homo ben", suisde door mijn hoofd. Zijn nuchtere afrekening verbaasde me. Op weg naar huis denkend aan het plezier wat ik er aan zou beleven, en alvast bedenkend waar ik het zou verstoppen. Doodsbang dat mijn ouders het zouden vinden.

Ze zouden er zodoende niet alleen achter komen dat ik een seksboekje had maar ook, en vooral, dat ik homo was.

Thuis het boekje verstopt in een kastje, na eerst de hand aan mezelve geslagen te hebben. Veilig opgeborgen was het daar niet, mijn ouders konden in principe ook in die kast komen en Ma had soms de behoefte mijn kamer een grondige beurt te geven.

Na een paar dagen, toen de angst sterker werd dan het plezier wat ik er aan beleefde, gooide ik het boekje weg. Niet in de vuilnisbak natuurlijk, ergens onderweg naar school.

Het is nu 6 jaar later. De angsten zijn weg, hoewel ik me toch vaak wat onwennig voel op het moment dat ik de pornowinkel binnenstap, me afvragend wat de mensen die me binnen zien gaan wel niet zullen denken. In de zaak zelf voel ik me ontspannen, -neem de tijd om dingen uitgebreid in te kijken. Aan sommige klanten in de zaak zie ik een zelfde angst en verlegenheid als ik die had.

Niet te veel geld op zak, want voor dat je het weet ben je meer dan f 25,- kwijt. Op momenten kan ik me afvragen of het het geld wel waard is dat zijn momenten waarop ik niet geil ben.

Verder ben ik regelmatig in "De Cosmonaut" te vinden. Rotterdams enige semi-leer tent waar ook pornofilms vertoont worden. Ik moet zeggen dat veel van de pornofilmpjes me inmiddels danig gaan vervelen, de standaard-porno van ontmoeten-pijpen-neuken-klaar komen. Soms kan ik allseer nog maar cynies happetap-petap denken, soms is het toch ook wel weer leuk. Sommige filmpjes weten me echter stevig aan de buis te kluisteren, en komen later in fantasiën terug.

Porno houdt de gemoederen nogal bezig, het weet heel wat gevoelens op te wekken: walging, agressie, angst, afkeer, maar ook nieuwsgierigheid, spanning, opwinding, geilheid.

Na bakstenen door porno-winkels, discussies binnen politieke partijen als PSP, verfspuiten bij Sonja Barend, een boekje met porno analyses van uitgeverij de Woelrat, nu een discussie op Apollo. In het nieuwe pand nog wel, een warm, begin.

Een definitie.

Het begrip porno definieer ik als volgt: film, lektuur, foto's, tekst, die er speciaal op gericht zijn je op te winden, geil te maken. Door een dergelijke definitie is meteen het verschil met erotiek duidelijk; erotiek is er voor het esthetiese, de kunst. Volgens sommigen is het echter gewoon een veredelde vorm van porno. Het woord porno is dan gelijk aan vunzig, smerig.

En daar hebben we meteen een van de kernpunten van porno discussies. De hele zaak en de waardering ervan in nogal subjectief.

De meningen over porno zijn dus nogal verdeeld.

Standpunten

-Het conservatieve standpunt is sterk tegen porno. Seksualiteit moet gericht zijn op voortplanting, niet op lust. Porno is ronduit smerig en moet verboden worden.

-De flikkerbeweging was, zeker in het begin, erg bezig met het bevrijdende punt van porno. Immers, homoseksualiteit wordt ontkent en onderdrukt. Lichaamelijkheid en geilheid zouden meer zichtbaar gemaakt moeten worden. En homo-porno doet dat.

-Het (radikaal) feministiese standpunt verwierpt porno. Porno is rolbevestigend, de vrouw wordt onderdrukt, ze wordt alleen als lustobject gezien. Porno is gewelddadig, pornobazen verdienen dik geld, vrouwen worden gedwongen in porno te poseren. Porno is een männenuitvinding die mannenseks voor-schijft.

Wat discussiepunten.

Het verschil tussen hetero- en homoporno staat menigmaal ter discussie. Is homoporno vrouw-onderdrukkend? Er komen immers geen vrouwen in voor. Het zou te gemakkelijk zijn deze vraag met "nee" te beantwoorden. De ideeën over vrouwen en vrouwelijkheid vanuit porno verhalen liegen er niet om. Verwijfde types zijn het ergst.

In discussies over porno staat de machtsverhouding in porno nogal centraal. Er is (vrijwel) altijd sprake van een duidelijke machtsverhouding, een overheerser en een onderworpen. Verkrachting, de kreet van pijn en genot, bespottling, vernedering.

Een mening.

Macht is overal aanwezig, niet alleen in het groot (de bezitters die door hun bezit dingen kunnen bereiken), maar vooral in het klein. Persoonlijke kontakten, onbenullige situaties en ook seks. Seksualiteit is niet denkbaar zonder macht. Sowieso is er de (vaak subtiele)

strijd of er gevreeën gaat worden, en als dat het geval is, wie bepaalt de grens? Niet denkbaar zonder macht, of je zou seks moeten reduceren tot knuffelen, de geilheid wegdrücken. Die machtstrijd komt binnen SM het duidelijkst en meest extreem naar voren. Maar ook neuken is een duidelijk voorbeeld. Wie neukt wie? Herken je het overheersende gevoel als je neukt, of het je helemaal kunnen overgeven aan degene die je neukt? Het zalige verlangen dat hij zijn zaad in je zal spuiten, of het genoeg de ander vol te spuiten?

Die machtsverhoudingen worden in porno extremer gebruikt. De fantasiën krijgen de vrije loop, de beperkingen van de dagelijks kommunikatie vallen weg.

Een verhaal.

(Flikkeragenda 1981, Lode Wigersma over SM.)

Stel je een halfdonkere kamer voor. Jouw kamer. Misschien ben jij degene die wijdbeens boven de op de grond liggende figuur uittoort. Je hebt een leren chaps aan die je lul en billen onbedekt laat. Of je ligt op de grond, naakt, de polsen en enkels geboeid. Gefascineerd kijk je omhoog langs die sterke benen, naar zijn onbereikbare borst en ongeïnteresseerd afgewende ogen. Ongeïnteresseerd? Je wacht af wat hij gaat doen; je voelt de spanning in je keel en je weet dat hij op je let. Je kijkt naar de jongen aan je voeten die aan zijn boeien trekt en zichtbaar, opgewonden raakt. Je weet wat hij wilt en dat maakt je geil. Je gepst traag je riem los. Als de riem wordt opgeheven zie je zijn ogen. (...)

Het verhaal hierboven werd niet uit
kommercieel oogpunt geschreven, dus het
is geen porno (?).

Die kommersie is zeker negatief. f 7,-
voor een boekje net iets dikker dan een
vijgeblad is ronduit duur. De pornobazen
verdienen inderdaad dik, moet wel de
konklusie zijn. De hoge prijs zal zeker
te maken hebben met het oude standpunt
over de smerigheid van bloot, seks &
porno. Die preutsheid weet de prijzen
flink op te schroeven.

Meer op 7 oktober.

Adje

Zoals je weet bestaat Apollo binnenkort 15 jaar !

We hebben feest, we hebben feest, we hebben feest,
hopsasa
nouja

Hier is het enige, echte vaststaande programma

VRIJDAG 11 NOVEMBER

20.30 h film Rob de Vries

21.00 h diskussie met forum

(Waaron organiseer je je omdat je jong bent

Waaron organiseer je je omdat je homo bent)

22.30 h film : Rocky Horror Picture show

en daarna zien we wel weer

ZATERDAG 12 NOVEMBER

- 17.00 h koud buffet voor f 3,50
daar heb je normaal amper een patat en een
kroket voor. We hebben nog wel mensen met
kookkunst in hun vingers nodig nodig.
Als je wil komen moet je wel even de bon
elders in dit blad invullen en afgeven
aan de bar of opsturen naar postbus 1490
te R'dam.
- 18.30 h film : Death in Venice
- 20.30 h Optredens van Apollo-leden
- 21.30 h Sonnika en Gre met hun hun programma Schurft
- 23.15 h Disko tot diep in de nacht

Aan alle niet contributie-betalers vertellen wij
hier even dat dit de laatste keer is dat jullie
het Vijgeblad ontvangen tenzij jullie natuurlijk
even de moeite doen om de contributie die jullie
verschuldigd zijn even over te maken op gironum-
mer 33.35.919

Wij komen met personen naar het koude buffet
en we betalen voor dit heerlijke maal slechts
f 3,50 bij de ingang.
OPSTUREN VOOR 1 NOVEMBER - OPSTUREN VOOR 1 NOVEMBER

DE SEX IN DE IJSKAST !

Achter me bemerkte ik wat opmerkingen. Links van me ging een vinger richting voorhoofd. Rechts werd ik vol medelijden aangehoord en voor me kon nog net een schaterlach worden onderdrukt. Mijn opmerking over sex was schijnbaar totaal onbegrijpbaar, komisch, zielig of ze zagen het gewoon niet zitten. Laat ik daarom maar eens teruggrijpen naar enkele voorbeelden.

Bij mijn laatste relatie waren heel wat moeilijkheden te overwinnen geweest voordat we dan eindelijk die zaterdagnacht samen naar huis gingen. Die nacht werd onze eerste nacht samen. Toen we tussen de lakens doken werd de opmerking gemaakt: ' zullen we dan maar? '.

Als ik met 'nee' had geantwoord was er waarschijnlijk niets aan de hand geweest.

Nu werd het een nacht met in gedachten te moeten presteren. Gelukkig hebben wij er samen over nagepraat. Maar hoeveel doen dat niet?

Onlangs zag ik iemand terug na twee jaar, en hoewel ik hem enkel van gezicht kende raakten we al gauw aan de praat, en op het einde van de avond zo rond twee uur gingen we samen richting zijn huis.

Vier uur doken wij in bed, en ik kon hem maar nauwelijks bewegen om maar niet aan een vrijpartij te beginnen.

Sex: tegenwoordig lijkt iedere kennismaking daarop gericht. Maar voor mij houdt het nog altijd in dat ik er iemand mee duidelijk maak wat ik wat ik voor hem voel. Liefst op een moment dat dit reeds wederzijds is. In een periode waarin ik ' vrij ' ben, is er voor mij geen seks bij en het bevalt me prima

Sexuele revolutie, zegt iemand tussen heus-en lippen door. Voor mij hoort het inmiddels thuis in de geschiedenisboeken en naslagwerken. De standjes komen mijn strot uit, de sexbladen belanden in de prullebak, en de kater van weer een vrijpartij zonder gevoel en liefde is voor mij verleden tijd.

Voor mij is het inmiddels een plezierig terugdenken geworden aan ieder bedavontuur (mede vanwege de schaarsheid).

Ik zielig? Beslist niet ! De persoon die ik met iemand zie vertrekken, die de volgende dag alweer is verdwenen, Die vind ik zielig!

Gewoon: SEX IN DE IJSKAST ! Mischien dat m'n opmerking nu begrepen wordt ?

Hans van den Berg.

Pedofielen Opgelet !

Donderdag 6 oktober a.s. organiseert de werkgroep Pedofilie van de N.V.S.H.- afdeling R'dam over kinderseksualiteit en pedofilie.

Spreker: T. Santfont, wetenschappelijk medewerker aan het instituut voor Klinische Psychologie en Persoonlijheidsleer.

Plaats: N.V.S.H. infocentrum, Koningin Emmaplein nummer 1 te R'dam. Aanvang 20.00 uur.

Na afloop is er gelegenheid tot een forumdiskussie. Iedere belangstellende is van harte welkom.

Nadere inlichtingen te verkrijgen Bij het N.V.S.H. infocentrum, Koningin Emmaplein 1, 3016 AA Rotterdam of telefonisch: 010 669213 / 669339

Hoelang loop je nu al rond op Apollo? Misschien heb je wel zin om iets te gaan doen binnen de muren van Apollo. Er is natuurlijk van alles mogelijk. Maar wist je dat je buiten dit alles nog iets anders kunt gaan doen?

Al enige tijd zijn wij iedere vrijdagavond, de een nog onopvallender dan de andere met haar tweeën aanwezig. Enkele van onze namen staan dan onder aan de prijslijst.

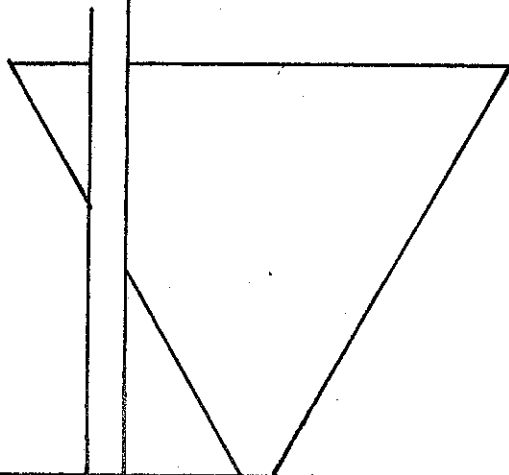
Wist jij veel toen je voor het eerst op Apollo kwam! Ja? Nou, ik ook maar anderen niet misschien, kan toch? Wat je nu zoal weet van Apollo kan je misschien vertellen aan nieuwe bezoekers op de soos.

Wij zijn op zoek (vacature, grijp die kans) naar (hoeven niet leuk of vlot te zijn) meiden en jongens voor het Apollo Promotie Team Intern (Apti) kortweg Intro-groep.

Misschien heb je hier, om wat voor een reden dan ook al meer aangedacht. Je hoeft echt geen vlotte babbelaar te zijn. Er wordt van je verwacht dat je de introvergaderingen (uitwisseling, ideeën, behandeling thema's gezelligheid) bezoekt en dat je volgens een van te voren vastgesteld rooster nieuwe bezoekers wilt introduceren.

Je kunt je bij mij aanmelden of je nader laten informeren.

René Angenent 010 | 257611

Ik Me voorthaastend over het midden van het trottoir - ik had dan altijd het heelijke gevoel onaantastbaar te zijn - merkte ik dat ik gevolgd werd door hem, de jongeman die me door zijn ongenietbaar gedrag, zoals dat van een treiterend jochie dat zichzelf voortdurend moet bewijzen, aanleiding gaf het café te verlaten waar ik zojuist vandaan kwam. Ik was op weg naar mijn auto om me daarmee snel naar huis te begeven.

Ik had mijzelf een leuke avond willen geven en was naar mijn stamkroegje gegaan, om daar met bekenden rondjes te geven en moppen te tappen. Het kroegje was echter gesloten wegens een intern verbouwinkje en ik besloot naar het café te gaan waar ik me nu van weg-haaste.

Mijn automobiël waar ik bij was aangekomen, bracht me vlug thuis (jammer dat daar nog de lucht van het eten van vanavond hing), waar ik me, na even theewater opgezet te hebben, heerlijk tot rust kon laten komen en de hele boel lekker kon vergeten, hoewel..

Hij had al zeven pils op, terwijl mijn eerste stond te verschrallen; "de duivel zou me halen", wist hij me te vertellen.

Ik liet mij niets vertellen.

Staande aan de bar keek ik rustig om me heen om te zien of er geen aardige mensen waren om een babbeltje mee te maken over het weer van vanmiddag.

Of ik mijn wijf niet bij me had en of ze lekker was, vroeg hij; dat van hem was zo'n stuk. Ik begreep zijn vraag niet en vroeg hem wat dat precies betekende, dat 'wijf', ik dacht dat het alleen een scheldwoord was. Na zijn uitleg, met veel verontwaardiging over het feit dat ik die vraag stelde, werd hij nog meer verontwaardigd omdat ik hem vertelde dat ik niet zo'n wijf had en dat het dus ook niet lekker kon zijn.

Hij raakt helemaal in disharmonie toen ik hem vertelde, nadat hij er naar vroeg, dat ik ook niet in dit café kwam om er een te zoeken (oppikken was zijn benaming).

De deurbel ging en het theewater kookte.

Na te zijn opgestaan, trok ik aan het touw waardoor ik beneden de deur hoorde opengaan en zette de thee.

Omdat ik hoorde dat de voetstappen bijna boven waren liep ik naar de trap, om te kijken aan welk persoon ik de eer had te ontvangen.

De druipende massa die daar in de gang stond kwam me geheel niet bekend vóór en ik wilde het vriendelijk vragen zich weer naar buiten te begeven, maar er kwam een bescheiden lage mannenstem uit, die zei: " Ik ben het ".

Het was de jongeman uit het café. Zijn mij rechtaankijkende ogen maakten mij geheel demotionair, zodat ik hem niet mijn huis uit kon schoppen danwel zijn jas kon aannemen en hem binnenlaten.

"Het is gaan regenen", klonk dezelfde stem. Ofschoon hij zich als een macho gedroeg in het café, had ik toch het gevoel dat hij een roze aura had, hetgeen toch wel geregeld voor schijnt te komen bij dit soort figuren.

Plots voelde ik mijn hele voorkant en schouders nat worden; hij was me om de hals gevallen en barstte in een ingehouden snikken uit. Het lukte mij om in een soort worstelpartij, hem van zijn jas te ontdoen en hem naar de bank te leiden in de kamer. Ik schonk thee voor hem in en liet hem, dat, naast hem zittend, met mijn arm om zijn schouders, opdrinken. Hij hield op met huilen en begon te praten.

Ik heb niets hoeven te zeggen.

Gaab, R'dam april '83

Schrijf me nog niet af

Alain is twintig jaar. De dokters geven hem nog tien a twaalf maanden te leven. Als hij geluk heeft misschien wat meer.

Hij is één van de slachtoffers van A.I.D.S.
Alain:

In begin 1982 was ik op vakantie in Amsterdam waar ik Joe ontmoette. Een blonde, vijftientwintigjarige jongen uit Los Angeles.

Het klikte meteen. Die korte vakantieperiode leefden we dan ook in een roes. Al gauw waren we er zeker van dat dit niet bij een kortstondige vakantieliefde zou blijven. Alle voor-, en nadelen hebben we op een rijtje gezet en halverwege de tweede week wisten we het zeker; vanaf juni zou Joe bij me komen wonen in Gent.

Nog geen maand later brachten een telefoontje en een telegram me tot overhaast vertrek naar L.A. zonder dat ik nu eigenlijk precies snapte wat er aan de hand was.

Van Joe en zijn behandelend arts hoorde ik voor het eerst van AIDS en de verdere gevolgen. Twee tegenslagen kreeg ik toen direct op mijn brood: Joe had nog maar enkele maanden en de arts wenste een onderzoek bij mij.

Toen ik na enkele dagen voor de uitslag terug moest las ik het resultaat al van zijn gezicht bij mijn binnenkomst. Ik heb er niet direct bij stilgestaan wat dat voor mij, mijn leven inhield. Mijn eerste zorg was op dat moment om Joe bij te staan en hem de liefde en zorg te geven die hij nodig had. Tot oktober 1982 hebben we intensief samen lief en leed gedeeld en het waren ongetwijfeld de mooiste maanden uit mijn leven. Toen begon mijn periode.

Mijn ouders en mijn vrienden bracht ik op de hoogte en zodoende brokkelde mijn 'vriendenkring' af. Vooral begin '83 toen de eerste berichten over AIDS verschenen vielen veel kontakten weg.

Voor de me^{te}n was ik eigenlijk al 'dood'. Ze hadden me gewoon afgeschreven. De angst voor besmetting speelde natuurlijk wel een grote rol. Maar toch... ik was er nog en kon deze moeilijke tijd beslist niet alleen aan.

Gelukkig kreeg ik geweldig veel steun van mijn ouders en de twee, drie vrienden die nog wel kwamen. Deze laatste maanden wil ik dan ook zoveel mogelijk mensen voorlichten over het hele gebeuren want niet alleen bij AIDS patiënten maar ook bij kankerpatiënten zie je vaak het verschijnsel alsof ze al afgeschreven zijn. Ze worden ontweken of ze vies zijn.

Als ik nog een wens mag doen? Dat ze een vaccin vinden voor het te laat is. Daar maak ik me echter geen illusies meer over.

Het belangrijkste dat ik met veel pijn mis is een geruststellende arm, een warme kus van iemand die om me geeft, het geborgen zijn in iemands armen, maar ook dat zal ik wel niet meer mogen meemaken.

In de afgelopen twee maanden ben ik dit interview gaan uitwerken omdat ik toestemming had van Alain om een en ander te publiceren. Eigenlijk geeft het meer de inhoud van zijn laatste brieven weer. In de laatste week van Augustus bereikte mij het bericht dat Alain is overleden, vele maanden eerder dan verwacht. Nodeloos en hopeloos moest hij toezien hoe zijn leven afbrokkelde zonder dat hij er wat tegen kon doen. Een jongen, wat terughoudend maar vol met humor en altijd bereid om andere mensen te helpen. Ik hoop dat dit verhaal mag meehelpen jouw gedachtengang te helpen als je in een gelijke situatie terecht komt. Mischien leeft zo de herinnering aan Alain een beetje voort.

Hans van den Berg.

Snot

Toen ik het laken over zijn snel in volume verminderende geslacht legde moest ik ineens denken aan een jaar of twaalf terug. Ik was toen misdinaar. Over de kelkjes met water en wijn moest je na de plechtigheid van het eten en drinken van het lichaam Gods ook een doekje leggen. Ik deed dat denk ik met dezelfde toewijding waardoor de herinnering weer boven kwam. Ik had toen reeds twaalf jaar hersenen en ik deelde deze eigenschap met Sjakie, een donkerharige jongen, die meestal met een ongesnoten neus liep. Hij bood daarbij de wereld om hem heen een lichtgroene parel aan die over het algemeen toch niet in grote dank aanvaard werd.

's Zondags, als wij de mis moesten dienen was hem echter met de grootste nadruk duidelijk gemaakt dat hij het sieraad niet visueel waarneembaar mocht maken en zijn immer zich zorgenmakende moeder had hem daartoe een lakengrote zakdoek medegegeven. Zij dacht er in haar grote bezorgdheid niet aan dat, als je een misdinaarstoog aanhad de zakdoek in de warme jongensbroek onbereikbaar was geworden. Sjakie, zich van zijn grote zonde bewust, probeerde het euvel dan min of meer te verhelpen door zacht maar zeer frequent zijn lieve neusje op te halen. In het aangezicht Gods kon hij toch moeilijk verschijnen met een snotneus.

Een keer na de hoogmis die in het Gregoriaans gebracht werd, verbleven we nog wat langer in de kerk om aldaar te spelen met de mikrofoons die aan-wezig waren om het stemgeluid van de priesters te versterken.

We speeld () toen songfestivalletje, want ook toen was de TV niet zonder pulp. Om een of andere reden wilde Sjakie toen iets gekks doen, iets wat niet hoorde, en door de mikrofoon roepte we dingen die we niet durfden.

" Poep eten " riep ik, wetende daarmee een ijzersterke troef in handen te hebben die niet snel overtroffen zou worden. Sjakie, geïnspireerd door mijn plotselinge idee van consumptie van uitwerpselen, liet echter " Snot eten " door de kerk galmen. Ik wist in korte tijd deze uitspraak zelfs niet te evenaren en zei Sjakie dat Zulks iets was dat toch iedereen durfde. Zoals daarnet al vermeld had Sjakie een altijd aanwezige snotvoorraad en hij vond dan ook maar dat ik de, in overmoed geplaatste zin ter plekke ten uitvoer moest brengen. Er zijn momenten waarop je weet dat je niet terug kan.

We liepen naar het achtergedeelte van de kerk waar de miswijn in een rek lag opgeslagen. Sjakie hield zijn gezicht vlak bij mijn gezicht. Mijn hart klopte als een razende in mijn noggeeneens puberborst. toen ik zijn hoofd in mijn beide handen nam en voorzichtig, met een sacraal gebaar, het puntje van mijn tong naar zijn neus bracht. Ik raakte zijn secreet aan. Het smaakte zoutig. Sjakie had dit niet verwacht en zei, ook in waarschijnlijke overmoedigheid dat hij gerust mijn piemel in zijn mond durfde te nemen hetgeen een ogenblik later, alle schamte-gevoelens ten spijt, ook gebeurde. Hij merkte nog op dat ik een " harde " kreeg. Na onze overschreiding der grenzen stonden we wat aangedaan naar elkander te kijken nu pas beseffend dat we onze spannende maar toch niet in de laatste plaats zondige daden hadden verricht in de nabijheid van God in wiens huis we tenslotte waren. Ter verkrijging van clementie voor het neusophalen had Sjakie altijd een Weesgegreetje gebid, maar wat we nu hadden gedaan was met geen mogelijkheid meer recht te bidden.. In deze wetenschap ontmoetten we

elkaar iedere Zondag en omdat we toch al ge-
doemd waren tot een of andere vreselijke straf
waar geen vergeving meer voor mogelijk was
herhaalden we onze aardse geneugten regelmatig.
Vieze dingen bleken lekker zoals het aanraken
van elkaars tong en het kietelen in de bille-
tjes. Een keer toen ik Sjakies piemel in mijn
mond had kwam Het Zaad eruit, waarvan we mid-
dels progressieve seksuele voorlichting al
gehoord hadden. Snel trok ik me weg van zijn
spuitend orgaan. Een beetje likte ik nog af
maar het was toch viezer dan Snot zodat we
de rest afveegden met het doek dat over de
kelkjes lag waarmee je wat water bij de
wijn deed.

Zachtje streel ik over de bobbel in het laken
en ik waan me in de hemel.

Peter Verhees

Slaap
ik gaap
maar ik wil nog even
beleven
dat gevoel
je weet wat ik bedoel

HB

k dacht
ik bel je even
k ben nu immers in Delft?
het zou fijn zijn
je even te zien,
even met je samen te zijn
net als de laatste keer
herrinner je het je nog?
k had misschien niet moeten bellen
't wordt er immers
toch niet beter op
en k stik in mijn verdriet
De volgende keer
bel ik maar beter niet

HB

ETIQUETTE 2

Er is een liefde bedrijven van recht op-en-neer.
Er is een liefde bedrijven van Pall-Mall en dat leuke café-tje ontdekken of een broek voor minder dan geen geld.

Er is een liefde bedrijven van vragen aan de ander wat-ie lekker vind; teder en zorgzaam en zelf de volgende dag verschrikt en niet-klaargekomen wakker worden.

(Hij ligt nog steeds naast je, maar z'n naam... oh God z'n naam...)

Maar, de mooiste van deze drie is de liefde van recht op-en-neer.

Wie op-Wie neer? Er wordt gepraat op Apollo; wrang gelachen: Over alles Wie op - Wie neer?

Vandaar les 2:

Vanaf nu neemt ieder een pakje condooms mee.
Concep b.v. werd door de NVSH onderzocht en goedgekeurd ivm eventuele zwangerschap.

Leg dat pakje voor je neer op de bar.

Er zijn mensen die vreten en er zijn mensen die neuken met mes en vork, vandaar:

Als je door iemand benadert wordt in de AD met condooms op zak, dan kan je er van uit gaan dat-ie AIDS heeft.

Kom je echter iemand tegen in Apollo met zo'n pakje nadrukkelijk voor zich op de bar, dan denkt hij aan jou, teder en zorgzaam.

Het mooiste blijft echter recht-op-en-neer!
(Vooralsnog heeft de NVSH haar condooms niet onderzocht ivm. eventuele overbrenging van AIDS).

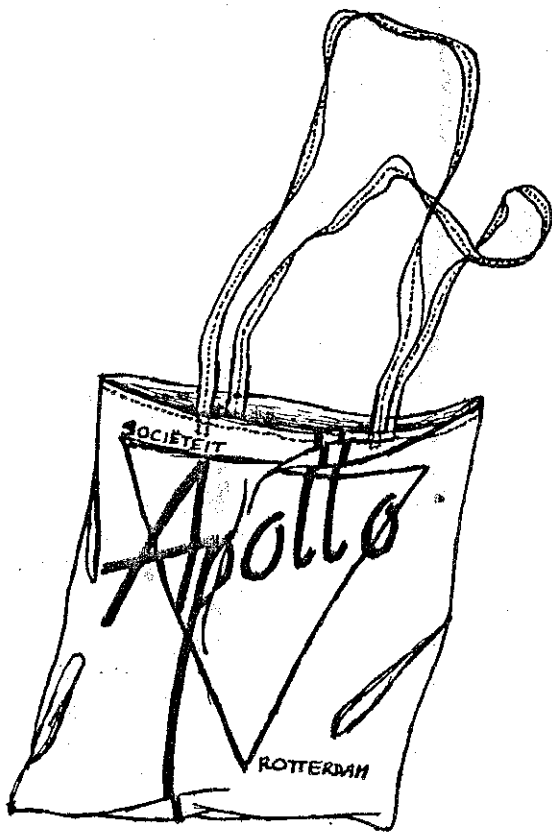
Wie op; wie neer? daarover meer in les drie van

Gayme Groskamp- ten Have.

P.S. Geen boeken terugbrengen meer i.v.m. eventuele besmetting!

GGH.

BINNENKORT OP APOLLO

TASSEN

f 3,50

Datum postmerk
Jw kenmerk
Jns kenmerk
Onderwerp

COJ
Deelproject leefwereld
en werkomstandigheden

Beste mensen,

Binnen de Werkgroep Homostudies aan de Rijksuniversiteit Utrecht zijn we begonnen aan een onderzoek naar de discriminatie van lesbische vrouwen en homoseksuele mannen in hun leef- en werkomstandigheden.

Dit onderzoek heeft praktische consequenties voor de voorbereiding en uitvoering van de Wet Gelijke Behandeling (tegen discriminatie op grond van geslacht, homofilie en huwelijks staat) die komend voorjaar in de Tweede Kamer behandeld zal worden.

Voor het goed functioneren van de wet is een inventarisatie van de verschillende vormen van discriminatie noodzakelijk.

Om deze reden doen wij een dringend beroep op jullie bij het opsporen van voorbeelden van discriminatie.

Hierbij vragen we zowel naar jullie persoonlijke ervaringen als naar gevallen van discriminatie die jullie bekend zijn van anderen.

Het vanzelfsprekend uitgaan van man-vrouw relaties, de vaste partnerrelatie en allerlei vormen van rolgedrag leiden tot een ongelijke behandeling van lesbische vrouwen en homoseksuele mannen, waarbij je aan het volgende kunt denken:

- het gevoel dat je je in moet houden, aanpassen; iets moet ontkennen, verzwijgen
- negeren dat je homo of lesbisch bent
- lichamelijke en verbale agressie (slaan en schelden)
- je beledigd voelen
- belachelijk gemaakt worden
- angst voor ontslag of afwijzing bij een sollicitatie
- pogingen om je 'normaal' en 'gezond' te maken
- de ervaring dat je geïsoleerd wordt
- schijnacceptatie, schijntolerantie, niet solidair met je zijn
- de ervaring dat je als homo of lesbische vrouw iets onthouden wordt, bijvoorbeeld:
 - uiten van genegenheid op openbare plaatsen
 - toewijzing van een huis of een kamer
 - consultatie in een ziekenhuis of inrichting
 - bezoekrecht
 - verblijfsvergunning
 - onthouden van promotiekansen
 - toewijzing kinderen bij scheiding
 - toewijzing van pleegkinderen of adoptiekinderen
 - kunstmatige inseminatie

Subfaculteit der sociaal-culturele wetenschappen

Mochten jullie hier informatie over hebben - ook archiefmateriaal, zwartboeken en dergelijke - dan hopen we dat jullie ons voor 1 november daarover willen berichten.

Anonimiteit is vanzelfsprekend gewaarborgd.

Ons onderzoek bestrijkt de periode van 1973 tot heden.

Reageren kan zowel telefonisch tijdens kantooruren (030-533444) als schriftelijk (Homostudies, Heidelberglaan 2, 3584 CS Utrecht).

Wanneer de onderzoeksresultaten gepubliceerd worden, zullen wij jullie daarvan op de hoogte stellen.

Alvast hartelijk bedankt voor jullie medewerking.

Met vriendelijke groet,

Pieter Koenders
Stan Spijkerman
(deelproject mannen)

Marion Dobbeling
Nini Salet
(deelproject vrouwen)

Seld

Contributies.

Mensen zonder vast inkomen	f 20,-
tot 10.000	- 25,-
10.000 - 20.000	- 35,-
20.000 - 30.000	- 50,-
30.000 - 40.000	- 75,-
40.000 - 50.000	-100,-
50.000 en meer	-150,-

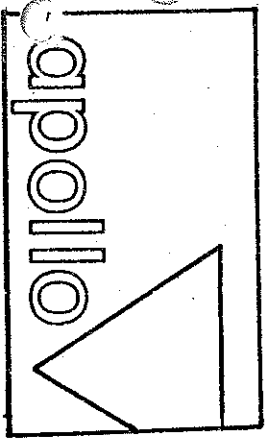
Mensen die door de leeftijdsgrens (25) automaties oud-lid geworden zijn, vragen we op de een of andere manier Apollo financiële bijstand te verlenen, donateur worden dus.

Gironummer van Apollo: 3335919

Adreswijzigingen	Postbus 1490	Rotterdam
Archief	Frans Stein	128878
Bargroep	Casper vd Ziel	neg. onbekend
Bibliotheek	Hans Pols	-
Introgroep	Rolf Hoekwater	-
Ledenadministratie	Aart Hollaar	667012
L.H.J.O.	Cor Blom	520249
Penningmeester	Kees Wisse	147228
Publiciteit	Hans van Hagen	515162
Vijgeblad	Adje Erkelens	156142

93-8

als hi
Zo kent

drukwerk

1983

PORT BETAALD
PORT PAYE
ROTTERDAM

APOLLO-ARCHIEF
POSTBUS 24.209
3007 DE ROTTERDAM

apollo	postbus 1490	3000 bl	rotterdam
--------	--------------	---------	-----------

